

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 23Csp/40/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3118202459
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 07. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Tatiana Porubánová
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2020:3118202459.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trenčín sudkyňou JUDr. Tatianou Porubánovou v spore žalobcu S. U., narodeného 2. XX. XXXX, bytom v O. nad I., U. XXXX/XX, zastúpeného Občianskym združením OSPO Martin, so sídlom v Martine, J. Š. Šikuru 4850/1, IČO 52 354 237, za ktoré koná Miroslav Košarišťan, proti žalovanému Slovenská sporiteľňa a. s., so sídlom v Bratislave, Tomášikova 48, IČO 00 151 653, právne zastúpenému advokátskou kanceláriou AK JUDr. Marek Hic, s. r. o., so sídlom v Martine, P. O. Hviezdoslava 10625/23B, IČO 36 865 036, za ktorú koná JUDr. Marek Hic, o určenie, že úver je bez úrokov a bez poplatkov a iné takto

rozhodol:

I. Žaloba v časti o určenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru poskytnutého na základe Zmluvy o splátkovom úvere č. 5050418459 zo dňa 4.12.2013, o určenie, že zmluvná pokuta 25 eur za upomienku je neprijateľná zmluvná podmienka a o uloženie povinnosti žalovanému zaplatiť žalobcovi 425 eur s a z a m i e t a .

II. V zostávajúcej časti sa konanie z a s t a v u j e .

III. Žalovanému sa voči žalobcovi priznáva náhrada trov konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa domáhal, aby súd určil, že úver, poskytnutý na základe zmluvy o splátkovom úvere č. 5050418459 zo dňa 4. 12. 2013, uzatvorený medzi žalobcom a žalovaným je bezúročný a bez poplatkov, ďalej určenia, že poplatok 25,00 eur za upomienku pri omeškaní zo splácaním úveru je neprijateľná zmluvná podmienka a preto neplatná, že zmluvná pokuta 8,00 eur pri omeškaní zo splácaním úveru je neprijateľná zmluvná podmienka a preto neplatná a uloženia žalovanému povinnosti zaplatiť mu titulom bezdôvodného obohatenia 441,95 eur.

2. Žalobca uviedol, že dňa 4. 12. 2013 bola uzatvorená Zmluva o splátkovom úvere číslo 5050418459 medzi ním ako spotrebiteľom a žalovaným ako veriteľom (bankou). Na základe predmetnej zmluvy mu bol poskytnutý spotrebiteľský úver vo výške 8500,00 eur. Predmetná zmluva je spotrebiteľská, žalobca je spotrebiteľ. Žiadal súd, aby predmetnú zmluvu podrobil súdnej kontrole z úradnej moci a povinnosti. Podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch spotrebiteľská zmluva musí okrem iných náležitostí obsahovať aj náležitosti, výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. Predmetná zmluva neobsahuje tieto zákonom vyžadované náležitosti. Pri posudzovaní veci upozornil žalobca na to, že Občiansky zákonník má prednosť pred Obchodným zákonníkom. Predmetný úver považoval za bezúročný a bez poplatkov. Podľa jeho názoru predmetná zmluva obsahuje veľké množstvo neprijateľných zmluvných podmienok, zmluva nebola dojednaná individuálne, bola predpripravená na podpis, žalobca musel zmluvu podpísať jedným podpisom, inak by nedostal úver, v dobrej viere podpísal zmluvu a veril banke ako veriteľovi, banka zatajila, že predmetná zmluva

neobsahuje zákonom vyžadované náležitosti a obsahuje veľké množstvo neprijateľných zmluvných podmienok. Poplatok za upomienku vo výške 25,00 eur za každú vystavenú upomienku je neprijateľná zmluvná podmienka a preto neplatná. Základom pre uplatnenie akejkoľvek zmluvnej pokuty môže byť len dohoda zmluvných strán, nie jej jednostranné nanútenie jednou z nich. Dojednanie o zmluvnej pokute musí reprezentovať vôľu oboch účastníkov, aby mohlo byť platné. V predmetnej zmluve sa nenachádza dojednanie o zmluvnej pokute pri omeškaní 8,00 eur. Žalobca ďalej poukázal na výšku RPMN a ročnú úrokovú sadzbu, tieto sú pravdepodobne uvedené nesprávne. Žalovaný má nárok len na výšku úveru 8500,00 eur, ktorú si žalobca požičal. Úroky a poplatky nie sú v predmetnej zmluve uvedené. Žalobca má právo vedieť koľko eur z mesačnej splátky zaplatí do úrokov a poprípade poplatkov. Podľa úverového výpisu v roku 2014 žalobca zaplatil žalovanému 2071,80 eur, v roku 2015 1892,86 eur, v roku 2016 2250,74 eur, v roku 2017 1924,55 eur, v roku 2018 345,55 eur. Celkom zaplatil 8484,95 eur. V roku 2015 zaplatil zmluvnú pokutu pri omeškaní so splácaním 200,00 eur, v roku 2016 225,00 eur, v roku 2017 32,00 eur, čo je celkom 457,00 eur. Na zaplatených pokutách a mesačných splátkach zaplatil celkom 8 941,95 eur, bezdôvodné obohatenie je potom 441,95 eur. Žalobca sa v októbri 2017 dozvedel z dokumentu od Ministerstva spravodlivosti zo dňa 3. 10. 2017, že zmluva, ktorú podpísal so Slovenskou sporiteľňou a. s. neobsahuje zákonom vyžadované náležitosti a obsahuje veľké množstvo neprijateľných zmluvných podmienok. V čase podpisu zmluvy nevedel, že zmluva je vadná a nevedel túto skutočnosť ani počas splácania splátok, spĺňa tak dvojročnú subjektívnu premlčaciu dobu, ako sa dozvedel vyššie popísanú skutočnosť, tak do dvoch rokov podal žalobu.

3. Žalovaný nároky žalobcu neuznal v žiadnom rozsahu. V prvom rade namietal, že vychádzajú z obsahu žaloby, táto nie je žalobou spôsobilou. Žalobca uvádza neúplné tvrdenia, zmätočne poukazuje na listinné dôkazy, s ktorými svoje tvrdenia nedáva do súvisu. Obsah žaloby indikuje záver, že žalobca sa pokúša šikanóznym spôsobom zneužiť oprávnenia vyplývajúce z obsahu jednotlivých ustanovení právneho poriadku SR, predovšetkým spotrebiteľského práva, a to spôsobom popierajúcim ich účel a zmysel, s úmyslom vyhnúť sa plneniu svojich povinností. Podľa názoru žalovaného žaloba neobsahuje všetky zákonom dané náležitosti. Tvrdenia žalobcu sú neúplné a nepreukázané, predmet konania nie je riadne vymedzený skutkovými okolnosťami, toto zamedzuje žalovanému adekvátne použiť prostriedky procesnej obrany. Žalobca sa domáha viacerých nárokov tak určovacích, ako nároku a konkrétne finančné plnenie, je pritom otázne, či na určovacie nároky preukázal naliehavý právny záujem. Príkladno žaloba v časti o určenie neprijateľných zmluvných podmienok nie je dostatočne určitá, v žalobe nie je uvedené, ktoré zmluvy a ktorého zmluvného dojednania sa tento nárok týka. Pokiaľ žalobca uvádza, že predmetná úverová zmluva obsahuje pravdepodobne nesprávnu výšku RPMN, takéto tvrdenie nie je dostatočne určité. Nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia síce žalobca určil konkrétnou sumou, ale z obsahu žaloby nevyplýva dostatočne zrozumiteľne, čo žiadaná suma má obsahovať. Samotné uvedenie číselných hodnôt nie je dostačujúce, je zrejmé, že nie je aj správne. Pokiaľ ide o tvrdenie žalobcu, že mesačná splátka musí byť rozčlenená na istinu, úroky a poplatky, toto tvrdenie je v rozpore s újnym právom a rozhodovacou činnosťou slovenských súdov, k tejto problematike žalobca zmätočne poukazuje na rôznorodé rozhodnutia slovenských súdov bez toho, aby ich obsah dal do priamej súvislosti s uplatnenými nárokmi. Aj keď žalovaný tvrdí, že žalobca nedostatočne popísal konkrétne plnenia a dôvody, ktoré mali dať vzniknúť bezdôvodnému obohateniu, namietal z opatrnosti premlčanie uplatneného nároku, pričom nie je možné podrobnejšie zdôvodniť námietku premlčania v dôsledku nedostatočných skutkových tvrdení v žalobe. To je podstatné aj z toho dôvodu, že každá z dielčích plnení hoci aj bez právneho dôvodu má svoj samostatný právny osud. Celkovo nie je zrejmé, ktorých konkrétnych 441,95 eur a z akého plnenia mal žalobca na mysli. Domnienky žalobcu o bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru z dôvodu údajnej absencie náležitosti výšky, počtu a termínov splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, nemá žiadnu oporu v právnej úprave platnej a účinnej v čase uskutočnenia právneho úkonu, nakoľko táto povinnosť nevyplývala zo žiadneho ustanovenia zákona o spotrebiteľských úveroch. V tejto súvislosti ale žalovaný poukázal aj na to, že neuvedenie konkrétnych náležitostí v úverovej zmluve so sankciou spočívajúcou v zániku nároku veriteľa na úroky a poplatky, určená vo vnútroštátnej právnej úprave, sa musí považovať za primeranú v zmysle článku 23 smernice EÚ 2008/48. Za primerané by sa však nemalo považovať, ak v súlade s vnútroštátnou právnou úpravou uplatnenie takejto sankcie vyvoláva voči veriteľovi závažné následky v prípade neuvedenia niektorých náležitostí, spomedzi náležitostí upravených v článku 10 ods. 2 Smernice EÚ 2008/48, ktoré svojou povahou nemôžu mať vplyv na schopnosť dlžníka posúdiť rozsah svojho záväzku. K tejto problematike zaujal právne stanovisko aj NS SR, ktorý sa plne prihlásil k záverom vyplývajúcim z rozsudku SD EÚ vo veci C-42/15 (3Cdo 146/2017). Žalovaný ďalej poukázal na to, že v rámci koncepcie materiálneho právneho štátu sa z ustanovení čl. 1 ods. Ústavy SR vyvodzuje aj garancia spravodlivosti, v právnom

štáte je povinnosťou všetkých štátnych orgánov, vrátane súdov, zabezpečiť reálnu a efektívnu možnosť uplatnenia práv priznaných právnym poriadkom. Žaloba pritom cieľi k ústavne neakceptovateľnému zásahu do legitímnych očakávaní veriteľa, týkajúcich sa splnenia jeho úverovej pohľadávky dohodnutým spôsobom a v dohodnutom čase. K princípu právnej istoty neodmysliteľne patrí aj ochrana legálnych nadobudnutých práv a ochrana tzv. legitímnych očakávaní. Postavenie silnejšej strany v spore nie je možné považovať samo osebe za niečo protiprávne, princíp ochrany spotrebiteľa je potrebné rešpektovať, ale plynie z toho požiadavka transparentnosti zmluvných dojednaní, musí z nich byť zrejmé, aké bude celkové finančné zaťaženie príjemcu úveru. Účelom ochrany spotrebiteľa nemôže byť zbavenie spotrebiteľa zodpovednosti za záväzkové vzťahy, do ktorých vstúpil a za záväzky, ktoré si s druhou zmluvnou stranou dohodol, ale zabezpečenie spravodlivej rovnováhy v právach a povinnostiach za princípu rešpektovania zmluvnej autonómie.

4. Žalobca poprel vyjadrenie žalovaného v celom rozsahu, považoval ho za zavádzajúce až smiešne, žaloba bola formulovaná jasne a zrozumiteľne. Zotrval na tom, že predmetná zmluva je nejasná, obsahuje neprijateľné zmluvné podmienky a neobsahuje zákonom vyžadované náležitosti. Uznesenie Najvyššieho súdu SR číslo konania 3Cdo/146/2017 zo dňa 22. 2. 2018 mal za klamstvo na spotrebiteľov SR, právnický blud, preto mnoho občanov SR podalo trestné oznámenia na tvorcov spomenutého uznesenia. Uznesenie NS SR spôsobuje právnu neistotu, retroaktivitu, ktorá je zakázaná, spôsobuje veľkú hrozbu, nebezpečenstvo pre spotrebiteľov SR, je v rozpore s vnútroštátnym zákonom o úveroch, hrozí poškodzovanie spotrebiteľa, zneužitie právomoci verejného činiteľa v neprospech spotrebiteľov, je v rozpore s Ústavou SR. Platí od 1. 5. 2018, že mesačná splátka v spotrebiteľskej zmluve nemusí byť rozlíšená na výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. Do 30. 4. 2018 musí byť v spotrebiteľských zmluvách mesačná splátka rozlíšená na výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. V prípade zákona č. 129/2010 Z. z. ide o všeobecne záväzný právny predpis o sile zákona, ktorý je pre účastníkov aj pre súd záväzný. Pokiaľ v osobitnom konaní pred Ústavným súdom Slovenskej republiky tento súd neskončatoval nesúlad uvedeného právneho predpisu s Ústavou Slovenskej republiky a tento nestratil účinnosť, súd je povinný tento predpis aplikovať. V žalobe je spochybnená aj výška úroku, RPMN. Neurčitosť niektorej z náležitostí má ten istý účinok, ako keby uvedenú náležitosť zmluva neobsahovala. Zmyslom a účelom úpravy spotrebiteľských úverov je dosiahnuť pravdivé informácie spotrebiteľa o poskytnutom úvere, a to v čase poskytnutia zmluvy. Podľa štatistík Národnej banky Slovenska bola v decembri 2013 (v čase poskytnutia predmetného úveru) RPMN vo výške 15,52 % a ročná úroková sadzba pre úvery so splatnosťou nad 5 rokov bola vo výške 14,10 %. Predmetná zmluva má RPMN 23,36 % a ročnú úrokovú sadzbu 20,90 %. To znamená, že v predmetnej zmluve chýbajú aj zákonom vyžadované náležitosti ako ročná úroková sadzba a RPMN. Žalobca rozšíril žalobu o určenie, že dojednanie v zmluve č. 5050418459 zo dňa 4. 12. 2013 - Zmluvné strany sa dohodli, že ich vzájomné právne vzťahy sa budú, podľa § 262 Obchodného zákonníka, spravovať podľa príslušných ustanovení Obchodného zákonníka je neprijateľná zmluvná podmienka a preto neplatná.

5. Súd uznesením zo dňa 19. 2. 2020, č. k. 23Csp/40/2018-144, pripustil zmenu žaloby v žiadanom rozsahu.

6. Na pojednávaní dňa 22. 6. 2020 žalobca trval na tom, aby súd určil, že predmetný úver je bez úrokov a bez poplatkov. V prvom rade žalovaný neskúmal bonitu klienta, jeho schopnosť splácať poskytnutý úver. V zmluve absentujú všetky predpoklady pre výpočet RPMN a aj samotný vzorec na výpočet RPMN. V štandardných európskych informáciách je text výška splátky istiny 172,65 eur, z toho sa dá dovodiť, že touto splátkou sa bude splácať iba istina, a nie aj úrok. Takáto formulácia nie je dostatočne zrozumiteľná. Hodnoty RPMN úveru a dojednaných úrokov sú vyššie ako priemerné hodnoty, ktoré vo svojej správe uviedla NBS. Vzal späť žalobu v časti o určenie, že neprijateľnou podmienkou je dojednanie o zmluvnej pokute 8,00 eur, takáto nie je uvedená v zmluve samotnej. V tejto súvislosti vzal žalobu späť aj v časti žaloby o zaplatenie sumy 32,00 eur titulom bezdôvodného obohatenia.

7. Žalovaný na rovnakom pojednávaní poukázal na to, že žalobca uviedol nové skutkové okolnosti, čo je podľa jeho názoru neprijateľné v tejto fáze konania. Namietal žalobný návrh, ktorý nepovažoval za dostatočne určitý, nebol dostatočne určitý v časti o vyslovenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti, k bližšej špecifikácii by výrok mal obsahovať výšku úveru a konkrétne údaje identifikujúce zmluvné strany, nielen ich označenie procesným opisom. Nie je dôvod určovať bezúročnosť a bezpoplatkovosť, keď sa žalobca domáha aj plnenia samotného, čo už bolo judikované. V žalobnom návrhu ohľadne

vyslovenia neprijateľných zmluvných podmienok nie je presne uvedené, akého konkrétneho ustanovenia sa toto vyslovenie týkať má. Navyše ako vyplýva z európskej judikatúry, súd by mal skúmať len zmluvné podmienky súvisiace s predmetom sporu. Vyslovenie neprijateľnosti zmluvnej podmienky musí mať pre žalobcu význam. V prípade poplatku za upomienku išlo v tomto prípade o transparentné cenové dojednanie, ktoré si žalobca nesprávne zamieňa s výškou nákladov na túto aktivitu. Z celej žaloby je zjavná snaha žalobcu na základe akýchkoľvek dôvodov vyhnúť sa zaplateniu dojednanej sumy, teda úveru s dojednaným úrokom a poplatkami. Aj z rozhodovacej činnosti ÚS SR vyplýva, že spotrebiteľ je v postavení slabšej strany a požíva aj zákonnú ochranu, ale táto nie je bezhraničná.

8. Žalobca následne upravil žalobu tak, že sa domáhal určenia, že úver, poskytnutý na základe Zmluvy o splátkovom úvere č. 5050418459 zo dňa 4. 12. 2013 medzi žalobcom a žalovaným je bezúročný a bez poplatkov a určenia, že zmluvná pokuta 25,00 eur za upomienku pri omeškaní so splácaním úveru je neprijateľná zmluvná podmienka a preto neplatná a zaplata 425,00 eur. Z toho súd dovodil, že v zostávajúcej časti bola žaloba vzatá späť.

9. V ďalšom písomnom vyjadrení v priebehu konania žalovaný zotrval na tom, že žaloba nie je aj po určitých úpravách v celom rozsahu dôvodná. Poukázal na rozhodovaciu prax ÚS SR v zmysle ktorej pri stanovovaní zákonných podmienok ochrany spotrebiteľa, dlžníka, je potrebné dbať na vyváženosť právnej úpravy z hľadiska jednotlivých ústavných štandardov, vrátane princípu právneho štátu. Aj keď ochranu spotrebiteľov a ich postavenie je potrebné brať vážne, je nutné interpretovať ju triezvo, neutrálne ako akékoľvek iné právne inštitúty. Zotrval na tom, že žaloba má okrem iného obsahovať pravdivé a úplné opísanie rozhodujúcich skutočností, označenie dôkazov na ich preukázanie a žalobný návrh, nedostatky v tomto smere má povinnosť súd odstrániť a bez ich odstránenia nemôže konať ďalej. Žalovaný zotrval na tom, že samotný žalobný návrh ani po úpravách nie je dostatočne určitý a zrozumiteľný, súd samotný nemôže dotvárať to, čo mala vykonať sama strana. Žalobca má primárnu povinnosť riadneho tvrdenia, na základe ktorého môže súd posúdiť ním uplatnený nárok, rovnako žalobcu zaťažuje dôkazné bremeno. Opätovne poukázal na to, že nie je nevyhnutné, aby úverová zmluva uvádzala splatnosť splátok spotrebiteľa s odkazom na konkrétny dátum, pokiaľ podmienky zmluvy umožňujú spotrebiteľovi bez ťažkostí a s istotou identifikovať dátumy týchto splátok, smernica č. 2008/48 nestanovuje povinnosť zahrnúť do zmluvy o úvere výpis vo forme amortizačnej tabuľky. Pokiaľ ide o tvrdenie žalobcu, že predmetná úverová zmluva obsahuje veľké množstvo neprijateľných zmluvných podmienok, poukázal žalovaný na to, že skúmanie neprijateľnosti podmienok musí súvisieť s predmetom sporu, a ak je predmetom sporu procesne neprípustné určenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého úveru, ide o domáhanie sa určenia špecifickej sankcie pre dôvody podľa zákona o spotrebiteľských úveroch, teda niečo zásadne odlišné ako je skúmanie neprijateľných podmienok. S reálnym predmetom sporu nesúvisia žiadne údajne neprijateľné zmluvné podmienky, preto nie je dôvod, aby súd skúmal neprijateľnosť podmienok žalobcom tvrdných. Pokiaľ ide o poplatok za upomienku 25 eur, išlo podľa žalovaného o transparentné cenové dojednanie, týkajúce sa hlavného predmetu plnenia, a preto nejde o zmluvnú podmienku, ktorá by podliehala prieskumu podľa ustanovení smernice 93/13/EHS, resp. § 53 ods. 1 OZ. Žalobca sa domáha zaplata údajného bezdôvodného obohatenia, v takom prípade sa nemôže domáhať určenia, že úver je bez úrokov a bez poplatkov, ktoré určenie je len otázkou predbežnou. Civilný sporový poriadok umožňuje abstraktnú kontrolu neprijateľných podmienok, táto nemôže byť predmetom konania na súde prvej inštancie. Poplatok za upomienku 25 eur nemôže byť neprijateľnou podmienkou, ide o zmluvnú podmienku, týkajúcu sa hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, v takom prípade je spotrebiteľský prieskum vylúčený. Je nepochybné, že celková odplata je tvorená úrokom a poplatkami, účelu úveru zodpovedá pojmami tohto bankového produktu ako komplexu plnení, jeho súčasťou je viacero vzájomne súvisiacich bankových služieb, čomu zodpovedá cena rozložená do jednotlivých dohodnutých úhrad. V tejto súvislosti opätovne žalovaný poukázal na to, že ktoré konkrétne plnenia sú obsahom uplatneného nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 441,95 eur, v zásade žalobca neuviedol, o ktorých 32 eur vzal žalobu späť. Žalovaný zotrval na námietke premlčania, poukázal na to, že ak sa plnenie bez právneho dôvodu poskytuje postupne po častiach, objektívna premlčacia doba začína plynúť pri každej z nich osobitne, v okamihu, kedy k plneniu došlo, to znamená každá z čiastkových platieb má svoj samostatný právny osud. Z nedostatočného tvrdenia ohľadne nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia 441,25 eur nemožno dovodiť, ktoré konkrétne čiastkové plnenia majú byť touto formou uhradené. Predmetná úverová zmluva obsahuje tak úrokovú sadzbu, ako aj na to nadväzujúcu RPMN úveru, tieto údaje dávajú prípadnému dlžníkovi jasnú informáciu o tom za akých podmienok je mu poskytovaný úver, sadzby uvedené v predmetnej zmluve sú zákonné, nepresahujú zákonom daný limit.

10. Z listinných dôkazov, predložených stranami, súd zistil, že žalovaný na základe zmluvy o splátkovom úvere č. 5050418459 zo dňa 4. 12. 2013 poskytol žalobcovi ako privátnemu klientovi jednorazovo bezhotovostne spotrebný bezúčelový úver. V čl. I bod 1 sú uvedené Základné podmienky úveru nasledovne: výška úveru 8 500,00 eur, druh úveru spotrebný úver na Čokoľvek, typ a výška úrokovej sadzby - fixná do splatnosti, 20,90 % ročne v deň uzatvorenia úverovej zmluvy, spôsob poskytnutia úveru jednorazovo, výška splátky a splatnosť 172,65 eur mesačne, k 20. dňu v kalendárnom mesiaci, splatnosť prvej splátky istiny 20. 1. 2014, počet splátok 120, konečná splatnosť úveru 20. 12. 2023, spôsob splácania inkasom z inkasného účtu, ďalej je tu špecifikované číslo inkasného účtu, ročná percentuálna miera nákladov 23,36 %, priemerná hodnota RPMN 8,69 %, celkové náklady spojené s úverom 20 701,58 eur, s tým, že všetky údaje a náležitosti uvedené v základných podmienkach úverovej zmluvy sú platné ku dňu uzatvorenia úverovej zmluvy, zmeny sa riadia úverovou zmluvou, úverovými podmienkami a VOP. V čl. II. Bod 1 zmluvy bolo uvedené, že poplatok za upomienku je vo výške 25,00 eur za každú vystavenú upomienku. Z výpisov z úveru za obdobie od 1. 1. 2014 do 31. 12. 2017 vyplýva, že v priebehu rokov 2015 - 2017 bola žalobcovi opakovane účtovaná zmluvná pokuta za omeškanie 25,00 eur (celkom 17 krát v rokoch 2015 - 2016) a zmluvná pokuta za omeškanie 8,00 eur (celkom 4 krát v roku 2017). V štandardných európskych informáciách o spotrebiteľskom úvere sú zhodne s obsahom úverovej zmluvy uvedené hlavné vlastnosti spotrebiteľského úveru, s odkazom na obsah zmluvy sú uvedené predpoklady použité na výpočet RPMN. Žalobca predložil ohľadne skúmania bonity žalobcu výpis z úverového registra, z ktorého nevyplývajú žiadne negatívne informácie, žiadosť o poskytnutie úveru, z ktorej je zrejmé, že ohľadne žalobcu a jeho pomerov skúmala banka jeho zamestnanie (podnikateľ), príjem zo závislej činnosti (1 500,00 eur), rodinný stav (slobodný, bezdetný), prehľad transakcií na účte žalobcu za obdobie od januára 2013 do júla 2020 (príjmy 71 039,55 eur).

11. Podľa § 52 ods. 1 - 4 Občianskeho zákonníka spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

12. Podľa § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

13. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, v znení platnom v čase uzatvorenia zmluvy o úvere, spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

14. Podľa § 2 písm. a/, b/ zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, v znení platnom v čase uzatvorenia zmluvy o úvere, a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorej je ponúkaný alebo bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania, b) veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

15. Podľa § 9 ods. 1, 2 písm. j/, k/, l/zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, v znení platnom v čase uzatvorenia zmluvy o úvere, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi. Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať okrem iných túto náležitosť: j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov, k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi

úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia, l) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

16. Podľa § 7 ods. 1, 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, v znení platnom v čase uzatvorenia zmluvy o úvere, veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru. Spotrebiteľ je povinný poskytnúť veriteľovi na jeho žiadosť úplné, presné a pravdivé údaje potrebné na posúdenie schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver; tým nie je dotknuté právo veriteľa využívať informácie o spotrebiteľovi z príslušnej databázy za podmienok ustanovených osobitným zákonom.

17. Podľa § 11 ods. 1, 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, v znení platnom v čase uzatvorenia zmluvy o úvere, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu, neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a/ až k/, r/ a y/, je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa. Ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez nahliadnutia do príslušnej databázy údajov o spotrebiteľoch na účely posudzovania ich schopnosti splácania úverov.

18. Zákon o spotrebiteľských úveroch spotrebiteľský úver definuje ako dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky, úveru alebo v inej právnej forme. Zmluvou o spotrebiteľskom úvere sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom. Zákon o spotrebiteľských úveroch upravuje úverovú zmluvu v prípade, keď je úver poskytovaný spotrebiteľovi mimo jeho podnikateľskej činnosti alebo povolania. Na právny vzťah založený medzi stranami zmluvou o úvere, od ktorej sa uplatnené nároky žalobcu odvíjajú, je nutné aplikovať ustanovenia Zákona o spotrebiteľských úveroch a príslušné ustanovenia Občianskeho zákonníka zaoberajúce sa problematikou spotrebiteľských vzťahov a ochrany práv spotrebiteľa a to aj napriek tomu, že zmluva o úvere je uzavretá podľa ustanovení Obchodného zákonníka. Najvšeobecnejšie možno úver definovať ako odloženú platbu za poskytnutie peňažných prostriedkov. Veriteľ má prebytočné finančné prostriedky a za zhodnotenie (úroky) ich poskytne niekomu, kto ich potrebuje (dlžník). Ak ide o obchodovanie s úverovými prostriedkami s osobami na nepodnikateľský účel, ide o spotrebiteľský úverový právny vzťah. Z predloženej zmluvy o úvere je zrejmé, že ide o spotrebiteľský úver, pretože sú naplnené zákonné znaky spotrebiteľského úveru vyplývajúce z ustanovenia § 1 a § 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, teda predpoklady vyžadované touto osobitnou právnou úpravou na to, aby sa vzťah medzi veriteľom a dlžníkom podriadil právnemu režimu tohto zákona.

19. Absenciu niektorej z náležitostí uvedenej v § 9 ods. 1, 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch a nedostatok písomnej formy zmluvy zákon nesankcionuje neplatnosťou. Súčasne však zákon pri absencii niektorých náležitostí, taxatívne vymedzených v ustanovení § 9 ods. 2, a nedostatku písomnej formy zmluvy poskytuje spotrebiteľovi špecifickú ochranu, spočívajúcu v tom, že spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Rovnaká ochrana je poskytnutá, ak veriteľ posúdil schopnosť dlžníka splácať úver bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez nahliadnutia do príslušnej databázy údajov o spotrebiteľoch na účely posudzovania ich schopnosti splácania úverov.

20. V prvom rade sa súd zaoberal tým, či neprichádza do úvahy konštatovať, že poskytnutý úver je bez úrokov a bez poplatkov. Pre rozhodnutie o uplatnenom nároku (určenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru a zaplatenie 425,00 eur titulom bezdôvodného obohatenia) postačovalo preskúmať, či úverová

zmluva obsahuje pre vznik nároku na úroky a poplatky všetky zákonom požadované náležitosti a či žalovaný skúmal bonitu žalobcu s náležitou starostlivosťou.

21. Pri hodnotení, či predmetná zmluva obsahuje náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. k/ Zákona o spotrebiteľských úveroch súd vychádzal z rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Cdo/146/2017, v ktorom je uvedené nasledovné:

"Podľa čl. 10 ods. 2 písm. h/ Smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23. apríla 2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS (ďalej len "Smernica") zmluva o úvere zrozumiteľne a stručne uvádza výšku, počet a frekvenciu splátok spotrebiteľa a prípadne poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami úveru na účely splatenia.

Podľa čl. 10 ods. 2 písm. i/ Smernice zmluva o úvere zrozumiteľne a stručne uvádza v prípade amortizácie istiny na základe zmluvy o úvere s dobou určitou právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej dĺžky trvania zmluvy o úvere. V tomto ustanovení Smernica vysvetľuje, že amortizačná tabuľka uvádza splátky, ktoré sa majú zaplatiť, a lehoty a podmienky ich úhrady; amortizačná tabuľka obsahuje rozpis každej splátky s uvedením amortizácie istiny, úrokov vypočítaných na základe úrokovej sadzby úveru a prípadne i dodatočné náklady; ak úroková sadzba nie je fixná alebo sa dodatočné náklady podľa zmluvy o úvere môžu zmeniť, amortizačná tabuľka zrozumiteľne a stručne uvádza, že údaje v nej uvedené budú platné len do najbližšej zmeny úrokovej sadzby úveru alebo dodatočných nákladov v súlade so zmluvou o úvere. Článok 10 ods. 3 Smernice k tomu dodáva, že v prípade uplatnenia článku 10 ods. 2 písm. i/ Smernice veriteľ sprístupní pre spotrebiteľa výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej dĺžky trvania zmluvy o úvere. Európsky súdny dvor v Rozsudku konštatoval, že: článok 10 ods. 2 písm. h/ Smernice 2008/48 sa má vykladať v tom zmysle, že nie je nevyhnutné, aby zmluva o úvere uvádzala splatnosť každej zo splátok spotrebiteľa odkazom na konkrétny dátum, pokiaľ podmienky tejto zmluvy umožňujú spotrebiteľovi bez ťažkostí a s istotou identifikovať dátumy týchto splátok (bod 50 Rozsudku), článok 10 ods. 2 písm. h/ Stanovuje, že zmluva o úvere musí uvádzať iba výšku, počet a frekvenciu splátok spotrebiteľa a prípadne poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami úveru na účely splatenia (bod 52 Rozsudku), z článku 10 ods. 2 písm. i/ Smernice a článku 10 ods. 3 Smernice vyplýva, že iba na žiadosť spotrebiteľa je veriteľ povinný bezplatne a kedykoľvek počas doby trvania zmluvy odovzdať mu výpis vo forme amortizačnej tabuľky (bod 53 Rozsudku); pričom Smernica nestanovuje povinnosť zahrnúť do zmluvy o úvere takýto výpis vo forme amortizačnej tabuľky, pokiaľ ide o zmluvy patriace do pôsobnosti Smernice, členské štáty by nemali ukladať zmluvným stranám povinnosti, ktoré táto smernica neupravuje, ak táto smernica obsahuje harmonizované ustanovenia v oblasti, do ktorej patria tieto povinnosti (bod 55 Rozsudku), článok 10 ods. 2 písm. h/ a i/ Smernice sa má vykladať v tom zmysle, že zmluva o úvere na dobu určitú stanovujúca amortizáciu istiny po sebe nasledujúcimi splátkami nemusí vo forme amortizačnej tabuľky spresňovať, aká časť každej splátky bude započítaná na vrátenie tejto istiny. Tieto ustanovenia v spojení s článkom 22 ods. 1 Smernice bránia tomu, aby členský štát stanovil takúto povinnosť vo svojej vnútroštátnej právnej úprave (bod 59 Rozsudku). Právny poriadok Slovenskej republiky považuje zmluvu o spotrebiteľskom úvere za právny úkon, ktorým sa veriteľ (dodávateľ) zaväzuje poskytnúť dlžníkovi (spotrebiteľovi) peňažné prostriedky v jeho prospech do určitej sumy a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky. Podľa § 9 ods. 2 písm. k/ zákona č. 129/2010 Z. z. zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia. V zmysle § 11 ods. 1 písm. b/ zákona č. 129/2010 Z. z. poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a/ až k/, r/ a y/. V úvode všeobecnej časti dôvodovej správy k zákonu č. 129/2010 Z. z. sa uvádza, že predložený návrh zákona "je svojím obsahom úplnou transpozíciou smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23. apríla 2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS do slovenského právneho poriadku. Uplatňovaním tejto novej úpravy bude slovenský úverový trh zosúladený v rámci vnútorného trhu Spoločenstva". V závere všeobecnej časti dôvodovej správy k zákonu č. 129/2010 Z. z. sa konštatuje, že predkladaným zákonom je Smernica transponovaná do slovenského právneho poriadku v plnom rozsahu. V dôvodovej správe k § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. sa zdôrazňuje zásadný význam ochrany spotrebiteľa v zmluvných vzťahoch, ktorý má mať dostatočné množstvo informácií o podmienkach úveru, nákladoch a záväzkoch, ktoré z neho vyplývajú. Zmluva o spotrebiteľskom úvere

musí uvádzať celkovú výšku, menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie (v zmluve musí byť zrozumiteľne uvedené, aká je celková výška a mena poskytnutého spotrebiteľského úveru, prípadne strop, do ktorého spotrebiteľ môže opakovane čerpať finančné prostriedky). Zmluva o spotrebiteľskom úvere musí upravovať výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov (spotrebiteľ musí byť zrozumiteľne informovaný v akých termínoch, resp. kedy, v akej výške a ako dlho je povinný plniť si povinnosti (splácať istinu, úroky a iné poplatky) vyplývajúce mu zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere). Smernica ako špecifický prameň práva (norma práva) Európskej únie vyžaduje od členských štátov, aby dosiahli cieľ sledovaný smernicou prijatím transpozíčných opatrení vo svojom právnom poriadku. Členský štát musí transpozíciu smernice uskutočniť spôsobom plne zodpovedajúcim potrebám jasnosti a určitosti. Na tento účel musia byť ustanovenia smernice vykonané tak, aby bola ich záväznosť nespochybniteľná a aby sa zachovala ich konkrétnosť, presnosť a jasnosť. Nakoľko v sporoch medzi jednotlivcami je priamy účinok smernice v zásade vylúčený, vnútroštátne súdy musia skúmať, či môžu normu práva Európskej únie transponovanú určitým zákonom vykladať eurokonformne. Tento nepriamy účinok smernice nie je absolútny - eurokonformný výklad zákona nemôže nahradiť výslovné znenie zákona; v opačnom prípade by išlo o výklad *contra legem*. To však nič nemení na tom, že zásada konformného výkladu vyžaduje, aby sa súdy pri interpretácii vnútroštátneho práva usilovali dospieť k riešeniu, ktoré je v súlade s účelom sledovaným smernicou a zaručuje jej úplnú účinnosť (pozri bližšie rozsudok Európskeho súdneho dvora C-212/07, bod 110). Rozsudok konštatoval, že Smernica bráni členským štátom, aby vo svojej vnútroštátnej právnej úprave stanovili povinnosť zahrnúť do zmluvy o úvere iné náležitosti, než sú tie, ktoré vymenúva článok 10 ods. 2 Smernice. Aj so zreteľom na to sa v praxi všeobecných súdov Slovenskej republiky vyskytujú (resp. vyskytovali) pochybnosti o tom, či textu "zmluva o úvere zrozumiteľne a stručne uvádza výšku, počet a frekvenciu splátok spotrebiteľa a prípadne poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami úveru na účely splatenia" (článok 10 ods. 2 písm. h/ Smernice) obsahovo zodpovedá text "zmluva o spotrebiteľskom úvere ... musí obsahovať výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia". Ako už bolo uvedené, úmyslom zákonodarcu, ktorý zreteľne vyjadril aj v úvodnej časti dôvodovej správy k zákonu č. 129/2010 Z. z., bolo transponovať Smernicu v celom rozsahu. Zámerom zákonodarcu teda bezpochyby nebolo, aby novo prijímané ustanovenie § 9 ods. 2 písm. k/ zákona č. 129/2010 Z. z. bolo v rozpore s článkom 10 ods. 2 Smernice. To je skutočnosť, na ktorú musí vziať zreteľ vnútroštátny súd pri aplikácii ustanovenia § 9 ods. 2 písm. k/ zákona č. 129/2010 Z. z. Eurokonformným výkladom predmetného ustanovenia zákona č. 129/2010 Z. z., ktorý je v danom prípade nielen možný, ale aj potrebný, dospel dovolací súd k záveru, že v zmluvách uzatváraných podľa zákona č. 129/2010 Z. z. nemožno od dodávateľov žiadať, aby v nich uvádzali presný rozpis plánovanej amortizácie dlhu, teda rozpis splátok po častiach (samostatne vo väzbe na istinu, úrok a poplatky). Pokiaľ ustanovenie § 9 ods. 2 písm. k/ zákona č. 129/2010 Z. z. uvádza pojmy "výška", alebo "počet" či "termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov", je za použitia eurokonformného výkladu dospieť k záveru, že toto ustanovenie len spresňuje, čo splátka úveru zahŕňa. Z dôvodovej správy k zákonu č. 129/2010 Z. z. v žiadnom prípade nevyplýva, že by zámerom zákonodarcu bolo, aby ustanovenie § 9 ods. 2 písm. k/ tohto zákona sprísnilo požiadavku zakotvenú v Smernici, teda to, aby zmluva o úvere upravovala výšku, počet a termíny splátok ako súboru, ktorý zahŕňa istinu, úroky a aj iné poplatky. Podľa presvedčenia dovolacieho súdu zohľadňujúceho aj účel zákona, ktorý je vyjadrený v dôvodovej správe, teda ustanovenie § 9 ods. 2 písm. k/ zákona č. 129/2010 Z. z. neupravuje požiadavku odlišnú od toho, ako ju vymedzuje článok 10 ods. 2 písm. h/ Smernice. Vyššie uvedené interpretačné prístupy a právne závery najvyššieho súdu sa vzťahujú na právny stav v čase, ktorý bol rozhodujúci pre posúdenie správnosti dovolaním napadnutého rozhodnutia. Treba však uviesť, že zákonom z 12. októbra 2017 č. 279/2017 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 483/2001 Z. z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony, došlo k zmene (mediálnym) ustanovenia § 9 ods. 2 písm. i/ zákona č. 129/2010 Z. z. v tom zmysle, že sa v ňom s účinnosťou od 1. mája 2018 slová "a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov" nahrádzajú slovami "frekvenciu splátok a". V dôvodovej správe k tomuto zákonu sa uvádza, že vypustenie náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere bolo nevyhnuté so zreteľom na závery vyjadrené v Rozsudku. Od uvedeného dňa sa teda legislatívne pregnantnejším vyjadrením odstráni možnosť rôzneho výkladu predmetného ustanovenia, ktorú bolo - podľa názoru vec prejednávajúceho senátu najvyššieho súdu - možné (a potrebné) preklenúť už podľa doterajšej právnej úpravy jeho eurokonformným výkladom."

22. V danom prípade je zrejmá výška úveru, druh a účel úveru, typ a výška úrokovej sadzby, výška anuitnej splátky, termín splatnosti I. anuitnej splátky, počet anuitných splátok, periodicita a termín splatnosti anuitnej splátky, splatnosť úveru, ako aj celková čiastka, ktorú musí klient zaplatiť, t.j. súčet výšky úveru a celkových nákladov klienta spojených s úverom. V predmetnom konaní nebolo sporné, že zmluva o spotrebiteľskom úvere má všeobecné náležitosti podľa Občianskeho zákonníka. Sporným nebolo ani to, že vymedzuje tiež celkovú výšku úroku, výšku mesačnej anuitnej splátky, počet splátok a termíny splátok. Pokiaľ ide o to, či zmluva o spotrebiteľskom úvere, ktorú uzatvorili strany sporu, obsahuje výšku, počet a termíny splátok úrokov a iných poplatkov, je potrebné mať na zreteli, že eurokonformný výklad § 9 ods. 2 písm. k/ zákona č. 129/2010 Z. z. umožňuje dospieť k záveru, že toto ustanovenie nevyžaduje, aby zmluva o úvere obsahovala presné vymedzenie vnútornej skladby jednotlivých splátok, to znamená určenie, aká časť každej jednotlivej splátky sa použije na splátku istiny a aká jej časť spláca bežné úroky a poplatky. Účelom predmetného ustanovenia nebolo, aby mal spotrebiteľ už pri uzatvorení zmluvy k dispozícii v číselnom vyjadrení informáciu, aká časť bude v tej ktorej anuitnej splátke (výška ktorej je konštantná) pripadať na istinu, úverový úrok a iné platby. Zmluva o úvere na dobu určitú stanovujúca amortizáciu istiny po sebe nasledujúcimi splátkami nemusí vo forme amortizačnej tabuľky spresňovať, aká časť každej splátky bude započítaná na vrátenie istiny. Podrobné informácie o vnútornej skladbe anuitnej splátky podáva veriteľ na žiadosť spotrebiteľa, a to bezplatne a kedykoľvek počas doby trvania zmluvy a vo forme amortizačnej tabuľky. Nebolo teda dôvodné konštatovať, že predmetná úverová zmluva neobsahuje náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. k/ Zákona o spotrebiteľských úveroch.

23. Nebolo ďalej dôvodné konštatovať, že predmetná úverová zmluva neobsahuje náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. j/ Zákona o spotrebiteľských úveroch, teda ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; pričom sa uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov. Žalobca bez konkrétnych tvrdení len vyslovil domnienku, že hodnota RPMN úveru nemusí byť správna, resp. že úverová zmluva neuvádza predpoklady, použité na jej výpočet a vzorec na jej výpočet.

24. Ročná percentuálna miera nákladov (RPMN) podľa smernice EÚ č. 98/7/ES predstavuje celkové náklady spotrebiteľa na úvere (t. j. všetky náklady vrátane úroku a poplatkov, ktoré sú spojené s poskytnutím spotrebiteľského úveru) vyjadrené ako ročné percento z celkovej výšky spotrebiteľského úveru. Je to číslo, ktoré má umožniť spotrebiteľovi lepšie vyhodnotiť výhodnosť alebo nevýhodnosť poskytovaného úveru. Na účel výpočtu RPMN sa určia celkové náklady spotrebiteľa spojené s úverom s výnimkou poplatkov, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť za nedodržanie akýchkoľvek záväzkov ustanovených v zmluve o úvere. Pri výpočte RPMN sa vychádza z predpokladu, že zmluva o úvere zostane platná dohodnutý čas a že veriteľ a spotrebiteľ si budú plniť svoje povinnosti za podmienok a v lehotách ustanovených v zmluve o úvere. Pre spotrebiteľa má RPMN zásadný význam ako celkové náklady na úver predložené vo forme sadzby vypočítanej podľa jednotného matematického vzorca. Zmluva o úvere by mala zrozumiteľným a stručným spôsobom poskytovať všetky potrebné informácie, aby sa mohol spotrebiteľ oboznámiť so svojimi právami a povinnosťami, ktoré mu z nej vyplývajú. Možno teda povedať, že základnými predpokladmi pre výpočet RPMN sú výška úveru, úrok, resp. ďalšie poplatky, výška, počet a periodicita splátok úveru, doba splácania úveru. Všetky tieto údaje sú v predmetnej úverovej zmluve uvedené v čl. I., bod 1. Vzorec výpočtu RPMN v zmysle vyššie citovaných ustanovení v úverovej zmluve nemusí byť uvedený. Zmluva teda obsahovala Výšku RPMN aj predpoklady pre jej výpočet. Nebol preto dôvod konštatovať, že neobsahuje náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. j/ Zákona o spotrebiteľských úveroch.

25. Banka k poskytovaniu úveru nemôže pristupovať nezodpovedne a vždy musí zvažovať komu úver poskytne a komu nie. Malo by byť preto bežnou obchodnou praxou a zvyklosťou zamerať sa pri poskytovaní úverov nielen na príjmové pomery žiadateľa o úver, ale aj na jeho bonitu, teda na schopnosť dlžníka úver splácať. Poskytovanie úverov je vážnym predmetom podnikateľskej činnosti, pretože pri tomto nejde o odplatu platenú v hotovosti, ale o odloženú platbu bez toho, aby bolo zrejmé, čo postretne dlžníka po uzavretí zmluvy. Ak je takáto agenda obzvlášť sledovaná z dôvodu neistých pomerov, ktoré môžu nastať po poskytnutí úveru, potom musia existovať prísne nároky na vyžadovanie povinnosti konať s odbornou starostlivosťou a vyhodnotiť bonitu spotrebiteľa, keďže na rozdiel od neistých okolností po uzatvorení zmluvy je stav spotrebiteľa z pohľadu jeho osobných majetkových pomerov v čase kontraktácie spoznatelný. Preto je povinnosť skúmať bonitu klienta banke daná zákonom a v prípade hrubého porušenia tejto povinnosti môže dôjsť k sankcii, vyjadrenej bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou

poskytnutého úveru. Žalovaný predložil listinné dôkazy ohľadne skúmania schopnosti žalobcu ako dlžníka splácať poskytnutý úver. Nebol preto dôvod konštatovať v tomto smere jeho hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 Zákona o spotrebiteľských úveroch. Žalovaný mal vedomosť o osobných a pracovných pomeroch žalobcu a nahliadol aj do príslušnej databázy údajov o spotrebiteľoch na účely posudzovania ich schopnosti splácania úverov.

26. Na základe vyššie uvedeného súd vyvodil záver, že žaloba v časti o určenie, že poskytnutý úver je bez úrokov a bez poplatkov nebola dôvodná a preto žalobu v tejto časti zamietol. S týmto súvisí nárok na zaplatenie sumy 425,00 eur titulom bezdôvodného obohatenia.

27. Podľa § 451 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. Bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

28. Žalobca sa domáhal zaplatenia 457,- eur, po čiastočnom späťvzati žaloby sumy 425,- eur z dôvodu bezdôvodného obohatenia, ktoré malo vzniknúť na strane žalovaného účtovaním zmluvnej pokuty najskôr 25,- eur, neskôr 8,- eur. Nárok na bezdôvodné obohatenie bol zo strany žalobcu uplatnený podľa názoru súdu predčasne. Ako vyplýva z úverovej zmluvy a tiež vzhľadom na to, že z dôvodov vyššie uvedených úver nemožno považovať za úver bez úrokov a bez poplatkov, celková čiastka, ktorú má žalobca zaplatiť je 20 701,58 eur. Podľa tvrdenia žalobcu však tento doposiaľ zaplatil len 8 941,54 eur, z čoho možno dovodiť, že k bezdôvodnému obohateniu na strane žalovaného nemohlo dôjsť. Preto súd žalobu v časti o zaplatenie 425,- eur zamietol.

29. Podľa § 53 ods. 1, 2, 3 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

30. Spotrebiteľ z povahy veci v súčasných podmienkach štandardizácie produktov bežnej spotreby, ako aj zmluvných podmienok, má iba fiktívnu možnosť ovplyvniť podstatu zmluvných podmienok, ktoré sú mu zo strany dodávateľa predložené, pričom často vzhľadom na ich rozsiahlosť a použitú právnu terminológiu nemá možnosť, či už ich vôbec prečítať, resp. pochopiť ich obsah. Ide teda o zákonný zákaz používania neprijateľných podmienok, ktoré vyvolá právoplatné súdne rozhodnutie a dodávateľ je povinný zdržať sa ich používania. Ochrana spotrebiteľa sa týka iba formulárových zmlúv, ktoré sú uzatvárané na základe predbežne formulovaného zmluvného formulára, ktorý ma dodávateľ vopred pripravený a ktorý používa v dvoch alebo viacerých prípadoch, pričom spotrebiteľ spravidla obsah zmluvy nemení. V takom prípade ide o spotrebiteľskú zmluvu v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, pretože ju uzatváral žalovaný ako dodávateľ a žalobca ako spotrebiteľ, pričom obsah zmluvy, ako aj obsah úverových podmienok bol daný bez možnosti žalobcu privodiť akúkoľvek zmenu, preto je potrebné predmetný právny vzťah posúdiť podľa príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka. Slovenská republika ako člen EÚ nie je povinná plniť záväzky vyplývajúce z tohto členstva. Členské štáty únie sú povinné zabezpečiť, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok čl. 6 Smernice Rady 93/13/EHS z 05.04.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách.

31. Článok 6 ods. 1 smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, sa má vykladať v tom zmysle, že vnútroštátny súd, ktorý rozhoduje o žalobe podanej spotrebiteľom o určenie nekalej povahy určitých podmienok uvedených v zmluve, ktorú tento spotrebiteľ uzavrel s predajcom alebo dodávateľom, nie je povinný ex officio a individuálne preskúmať všetky ostatné zmluvné podmienky, ktoré neboli uvedeným spotrebiteľom napadnuté, aby overil, či

ich možno považovať za nekalé, ale má preskúmať len tie, ktoré súvisia s predmetom sporu, ako ho vymedzili účastníci konania, hneď, ako má vnútroštátny súd k dispozícii právne a skutkové okolnosti potrebné na tento účel, prípadne doplnené opatreniami na vykonanie dokazovania.

32. Súd bol toho názoru, že v konkrétnom prípade nie je potrebné skúmať akékoľvek zmluvné podmienky, ale len tie, ktoré súvisia s predmetom sporu. Žalobca žiadal vysloviť, že dojednanie o poplatku 25,- eur za upomienku je neprijateľnou zmluvnou podmienkou. V danej veci ale netvrdil, že by mu niekedy bol takýto poplatok vyúčtovaný, resp. že by bol nútený takýto poplatok zaplatiť. Účtovaná mu bola len zmluvná pokuta. Preto súd žalobu zamietol aj v tejto časti.

33. Je potrebné uviesť, že Civilný sporový poriadok v § 301 a nasledujúcich upravuje konanie o abstraktnej kontrole v spotrebiteľských veciach. Ide o konanie, v ktorom súd skúma neprijateľnosť zmluvnej podmienky v spotrebiteľskej zmluve nezávisle od okolností konkrétneho prípadu. Na podanie takejto žaloby je ale legitimovaný len or len orgán dohľadu podľa osobitného predpisu alebo právnická osoba, zriadená na ochranu spotrebiteľa, teda spotrebiteľ samotný takúto žalobu podať nemôže.

34. Podľa § 144, § 145 ods. 1, 2 Civilného sporového poriadku žalobca môže vziať žalobu späť. Ak je žaloba vzatá späť celkom, súd konanie zastaví. Ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzati žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

35. Žalobca v priebehu konania vzal žalobu späť v časti o zaplatenie 32,- eur a v časti o určenie neprijateľnosti dvoch zmluvných podmienok (zmluvná pokuta 8,- eur, dohoda o použití ustanovení Obchodného zákonníka). Preto súd v tejto časti konanie zastavil.

36. Podľa § 255 ods. 1, § 256 ods. 1, § 262 ods. 1, 2 Civilného sporového poriadku súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane. O nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

37. Žalobca si celkom uplatnil päť nárokov, v troch súd žalobu zamietol, v dvoch žalobca zavinil zastavenie konania. Žalovaný bol teda plne úspešný, resp. nezavinil zastavenie konania, súd mu preto priznal náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku m o ž n o podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu písomne dvojmo.

Podľa § 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1, 2, 3 CSP "odvolacie dôvody" (ods.1) odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo

h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

(ods.2) Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

(ods.3) Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 CSP "Novoty v odvolacom konaní" - prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

a) sa týkajú procesných podmienok,

b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,

c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo

d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.